

Luchín

Víctor Jara (1932–1973) was een Chileense theatermaker, volkszanger en activist. Net als Mercedes Sosa, van "Todo Cambia", was hij één van de pioniers van de "nueva canción", een sociale beweging en een genre volksmuziek met sociaal gedreven teksten.

Als fervente aanhanger van president Salvador Allende werd hij tijdens de militaire staatsgreep van Pinochet samen met duizenden anderen opgepakt en opgesloten in het stadion van Santiago. Daar werd hij al gauw herkend en vervolgens gemarteld: zijn handen werden verbrijzeld zodat hij nooit meer gitaar zou kunnen spelen, en nadien werd hij doorzeefd met meer dan 30 kogels.

"Luchín" is een nummer uit het album "La Población" (1972), waarin hij een muzikaal portret schetst van het leven in extreme armoede in het Chili van de jaren '70. Het lied beschrijft de leefwereld van een kind dat in al zijn onschuld leeft in een wereld met weinig kansen en middelen.

Dit lied is gebaseerd op de realiteit: na een storm in 1970 werden enkele sloppenwijken overspoeld, en dienden scholen als opvangcentra. Langs die weg kwam Jara in contact met een zwaar zieke jongen van amper een jaar oud: hij heette Luis, maar kreeg de bijnaam "Luchín". Jara raakte erg gehecht aan de jongen en ontfermde zich over hem. De leefomstandigheden van dit kind vormen de basis voor dit lied: een smerige stapel vodden op de modderige vloer van een hut waar hij met zijn grote gezin woonde. Een paard, het enige waardevolle bezit van het gezin en de bron van hun preciaire bestaan, deelde de kamer. In die omgeving speelt het kind met een lappenbal, een kat en een hond—naast de hoeven van het paard.